

Brüssel, 23. jaanuar 2018
(OR. en)

5542/18

ECOFIN 49
UEM 16
SOC 28
EMPL 19

MENETLUSTE TULEMUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat

Saaja: Delegatsioonid

Eelmise dok nr: 5157/18

Teema: Häiremehhanismi aruanne 2018

– Nõukogu (ECOFIN) järeldused (23. jaanuar 2018)

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele 2018. aasta häiremehhanismi aruande kohta koostatud nõukogu järeldused, mille nõukogu (ECOFIN) võttis vastu 23. jaanuaril 2018 toimunud 3592. istungil.

HÄIREMEHCHANISMI ARUANNE 2018

– Nõukogu (ECOFIN) järeldused –

Nõukogu (ECOFIN):

1. TERVITAB komisjoni seitsmendat häiremehhanismi aruannet, mis on lähtepunktiks makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse rakendamise iga-aastasele tsüklile 2018. aasta Euroopa poolaasta kontekstis.
2. ON ÜLDJOONTES NÕUS ELi ja euroala makromajandusliku tasakaalustamatuse kohandamist käsitleva komisjonipoolse horisontaalse analüüsiga. PEAB TERVITATAVAKS, et paljudel juhtudel on tasakaalustamatus hakanud majanduse laiema ja jõulisema elavnemise kontekstis järk-järgult vähenema. MÄRGIB, et riskid on hakanud vähenema, kuid on endiselt alles ning nende allikad on peamiselt samad kui varasematel aastatel. RÕHUTAB, et edusammud maksebilansi tasakaalustamisel peavad jätkuma, võttes arvesse et vara seisu ja voogude osas püsib suur tasakaalustamatus ning et konkurentsivõime arengud on hakanud tasakaalustamist vähem toetama. Käimas on era- ja valitsemissektori suure võlakooormuse vähendamine, kuid see on endiselt ebaühtlane. Pangandussektori olukord on mitmes aspektis paranenud, kuid jätkuvalt esineb ka probleeme, eelkõige seoses viivislaenudega. Kuigi majanduse elavnemine laieneb ja tugevneb, püsib tootmistegurite kogutootlikkuse kasv seni siiski endiselt kriisieelsel tasemel. Kasvamas on nende riikide arv, kus on märke tööjõukulude ja eluasemehindade ülekuumenemisest. Seetõttu RÕHUTAB, et reformidega seotud pingutusi tuleks kiiresti jätkata, et tagada tingimused potentsiaalse kasvu kestlikuks kiirendamiseks ja laiendada võimalusi tasakaalustamatus püsivalt kõrvaldada.
3. NÕUSTUB, et liikmesriigid, kellel on jooksevkonto puudujääk või suur välisvõlg, peaksid täiendavalt püüdma oma konkurentsivõimet parandada ja hoidma ära ülemäärase kasvu tööjõu ühikukuludes, samas kui suure jooksevkonto ülejäägiga liikmesriigid peaksid looma tingimused sotsiaalpartnerite rolli austava palgakasvu edendamiseks ning rakendama esmajoonel meetmed, mis edendavad investeringuid, toetavad sisenõudlust ja majanduskasvu potentsiaali, hõlbustades seeläbi ka tasakaalustamist.

4. VÕTAB TEADMISEKS sõeluuringu, mis põhineb komisjoni poolt häiremehhanismi aruandes esitatud tulemustabeli majandus- ja finantsanalüüsil. TUNNISTAB, et 12 liikmesriigis, kus eelmisel aastal tuvastati tasakaalustamatus, on vaja jätkata hiljutiste arengute analüüsimist põhjaliku analüüsi abil, et hinnata, kas tasakaalustamatus on vähenemas, püsib või süveneb, võttes arvesse tasakaalustamatuse ületamiseks võetavate asjakohaste meetmete, sealhulgas Euroopa poolaasta raames soovitatud meetmete rakendamist. MÄRGIB, et mõnes liikmesriigis, kelle kohta praeguses etapis põhjalikku analüüsi ei koostata, esineb haavatavust, ning et on vaja jälgida arenguid seoses makromajanduslike riskide võimalike uute allikate tekkimisega.
5. TERVITAB komisjoni kavatsust avaldada veebruaris riike käsitlevatesse aruannetesse integreeritud põhjalikud analüüsid. RÕHUTAB vajadust keskenduda peamiste probleemide käsitlemisele, tehes seejuures vahet liikmesriikide probleemidel riskide olemuse, allikate ja tõsiduse järgi, et tuua esile selged prioriteedid ja tagada kiire tegutsemine. TULETAB MEELDE, et makromajandusliku tasakaalustamatuse hindamisel tuleks arvesse võtta selle võimalikku negatiivset majanduslikku ja finantsilist ülekanduvat mõju euroala ja ELi jaoks. RÕHUTAB, et ära tuleks kasutada makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse kogu potentsiaal, sealhulgas kohaldades vajaduse korral korrigeerivaid sätteid.
6. TERVITAB analüütiliste vahendite täiustamist ja kasutamist häiremehhanismi aruande analüüsi raames. TOONITAB vajadust jätkata tehnilist tööd, et hinnata tulemustabeli asjakohasust ning teha varakult kindlaks makromajanduslike riskide uued allikad ning veelgi edasi arendada ja täiustada analüütilisi vahendeid ja raamistikke, millega hinnata arengusuundumusi tasakaalustamatuse tekkimisel ja vähenemisel, selle liikumapanevaid jõude ning sellega seotud ülekanduvat mõju. KORDAB, et oluline on makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse läbipaistvus ja prognoositavus, eeskätt tasakaalustamatuse kategooriate stabiilsena hoidmine, et tagada liikmesriikide omalus makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluses ja selle menetluse tulemuslikkus.
7. LEIAB, et makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse spetsiifiline järelevalve kõigis asjaomastes liikmesriikides aitab edendada makromajanduslikku tasakaalustamatust käsitlevate meetmete tulemuslikku rakendamist. RÕHUTAB, et spetsiifilise järelevalve rakendamisel on tähtis säilitada stabiilsed ja läbipaistvad tavad.

8. TERVITAB komisjoni spetsiifilise järelevalve ühtlustatud aruandeid, mis sisaldavad standardtabeleid, milles võetakse kokku hinnang reformide rakendamise kohta. ON üldiselt NÕUS komisjoni poolt nendes aruannetes esitatud hinnanguga meetmete kohta, mis on makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse raames võetud liikmesriikides, kus esineb tasakaalustamatust, ning seni esinevate puudujääkide kohta poliitikas. VÕTAB murega TEADMISEKS komisjoni hinnangu, et reformitegevus on aeglustumas, sealhulgas ülemäärase tasakaalustamatusega riikides, ning et liikmesriikides, kus majandustingimused on paranemas, on see jätkuvalt ebaühtlane. RÕHUTAB, et liikmesriigid peaksid kasutama paranenud majanduskliimat, et jätkata edasiste reformide rakendamist makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse rakendamise kontekstis, sealhulgas vähendades kõrget võlataset.
9. KUTSUB komisjoni ÜLES võtma spetsiifilise järelevalve tulemuste põhjal järjekindlalt ja tulemuslikult järelmeetmeid seoses makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse rakendamisega ning KUTSUB liikmesriike ÜLES tegelema ambitsioonikalt ja konkreetselt spetsiifilise järelevalve käigus tuvastatud puudujääkidega poliitikas, et kahjulik tasakaalustamatus korrigeerida.
-